

vidste, at disse 37 Millioner var nødvendige for at opnaa Balance i indeværende Finansaar, stemte imod dem. Jeg tænker paa Chokoladeskatten, Omsætningsskatten og Luksustolden. De maatte vide, at hvis disse Skatter ikke blev vedtaget, var det umuligt at opnaa Balance paa indeværende Aars Finanslov. Det ærede Medlem Hr. Borghjerg fremsatte ved den Lejlighed en for ham karakteristisk Udtalelse. Da han var kommet et Stykke hen i sit Foredrag, eller maaske var det først tredje Gang, han havde Ordet, og han havde erfaret, at 37 Millioner maatte Regeringen anse for en absolut Nødvendighed, de skulde ind i Statskassen, sagde han som den Grandseigneur, han er: Godt, saa skal Regeringen faa de 37 Millioner, vi sparer dem paa de militære Udgifter. Jeg er sikker paa, at adskillige ogsaa indenfor det ærede Medlems eget Parti blev lidt flove, da han sluttede med en saadan Udtalelse.

Angaaende den finansielle Situation i øvrigt har den højtærede Statsminister jo allerede fremsat nogle Udtalelser af meget betydelig Interesse, forekommer det mig. Der blev for nogen Tid siden i Finansudvalget af det ærede Medlem Hr. Rode stillet et Spørgsmaal om, hvorledes det egentlig stod til med Kassebeholdningen, og man kan udmærket godt forstaa, at man ikke mindst indenfor Oppositionen var meget nysgerrig efter at vide, hvordan Bevægelserne i Kassebeholdningen var, fordi man der har et ganske godt Barometer for Statsfinansernes Tilstand. Det blev oplyst, at Kassebeholdningen var paa 90 Mill. Kr. Den er nu dalet til lidt under 80 Mill. Kr., efter hvad den højtærede Finansminister nylig oplyste. Nu skulde man egentlig have tænkt, at det havde vakt om end ikke Glæde, saa i alt Fald nogen Tilfredshed i Oppositionen at faa Meddelelse om, at disse 90 Mill. Kr. var i Behold, men det havde man egentlig ikke Indtryk af. Derimod fik man et levende Indtryk af, at den ene efter den anden — jeg tænker f. Eks. paa det ærede Medlem Hr. Hauge — havde travlt med at forklare, at inden ret længe vilde disse 90 Mill. Kr. være forsvundet som Dug for Solen. Men det er altsaa ikke Tilfældet endnu, efter hvad den højtærede Finansminister har oplyst.

Det forekommer mig ogsaa, at der i alt Fald er visse Ting, der tyder paa en Lysning i hele den finansielle Situation. Vi skal aldeles ikke hovere i den Anledning, men jeg synes, vi har Lov til at gøre opmærksom paa, at vi alligevel i dette Øjeblik har en saa betydelig likvid Kassebeholdning, som

vi har. Det kan heller ikke nægtes, at der er en vis Opgang at spore i Erhvervslivet. Vi har naturligvis gennemlevet en Tid, hvor der har været mægtige Tab i en Række baade smaa og store Virksomheder, ganske kolossale Tab, og tidt har man, ikke mindst i Oppositionens Blade, naar der er kommet Meddelelse om disse kolossale Tab, set, at man samtidig har benyttet Lejligheden til at give Regeringen en lille Visker: Der bliver intet gjort for Industrien, man sidder med Hænderne i Skødet og ser paa, at det hele gaar sin skæve Gang.

Men er der nu ikke Grund til at fæste sin Opmærksomhed paa noget andet og se paa disse Regnskaber, som er offentliggjort i den senere Tid, hvor det drejer sig om en hel Del Mænd, som af Oppositionen er blevet forrost og fremhævet som fremsynede, klartseende Mænd. Hvad viser nu adskillige af disse Regnskaber? At det stik modsatte har været Tilfældet. Naturligvis maa man ogsaa i denne Forbindelse nævne, at der er Virksomheder, der uden egen Skyld befinder sig i store Vanskeligheder. Og her vil jeg gerne sige, at vi ved Afgørelser, der er truffet saa sent som i Dag, om Eksportkredit paa flere Millioner og Støtte til den hjemlige Industri har vist, at vi aldeles ikke er afvisende overfor berettigede Krav, der bliver fremsat af Industrien. Naar der kommer konkrete Forslag fra Industrien, er vi til enhver Tid villige til at overveje, hvad der kan gøres, og hvad der kan ydes af Hjælp fra Statens Side, men ud i det blaa og ganske taagede at tale om, hvad der skal gøres, hjælper jo ikke ret meget. Vi maa, naar man særlig kritiserer os fra Oppositionens Side, have at vide, hvad der menes. Der maa fremsættes konkrete Forslag, man kan ikke klare det med en Udtalelse om en elastisk Importregulering, vi maa have nøjere Klarhed over, hvad det egentlig er, man ønsker, der skal gøres for de enkelte Industrier. Som sagt, vi er til enhver Tid villige til at overveje, hvad der kan gøres for at hjælpe den nødstedte Industri ud af de nuværende Vanskeligheder.

Men jeg fremhæver altsaa, at der er nogen Lysning i hele Erhvervsspørgsmaalet. Jeg synes, at jeg her ogsaa maa have Lov til at fremhæve, at de arbejdsløses Tal i Sammenligning med sidste Aar er gaaet meget betydeligt ned, idet Tallet paa dem er ca. 13 000 under Tallet sidste Aar ved denne Tid. De 45 000 arbejdsløse, vi har nu, er for mange, men alligevel er der en Lysning at spore, idet der sidste Aar paa denne Tid var 58 000 arbejdsløse. Jeg vil meget ønske, at den Nedgang paa adskillige